

SOMMARNATT VID LULEÄLVEN

*Inga palmer vajar på sanden,
men solen glöder, som det var dag,
där vi går vid Luleälven
i sommarnatten – du och jag*

*I nattens stillhet hör vi göken
hoa, bakom Haradsön,
Från ängar strömmar dofter
- som guld är Klusåbergets krön!*

*Där vi går har ljuset inga gränser;
här har mörkret inget bo,
här vi går som i en lustgård;
i vår egen ro...*

*Där vi går i sommargrönskan,
tysta, fot för fot,
hör vi sommarnatten tala
- som den alltid gjort*

*Talar ro och vardagslycka,
talar kärlek utan ord:
Hör..! Någon talar i det tysta
i den Skapelse Han gjort*

*Vi är själv en del av Undret:
vi är Alltets hedersgäst!
Där vi går i våra tankar
är vi bjudna till en fest!*

*Han som bjöd oss gjorde natten,
han som bjöd oss gjorde dag.
Hans är också sommarängen
och göken, som hoade ett slag*

*Snart skall älven fyllas
av badviksstoj och skratt!
Men vi dröjer – i det sista –
i vår tysta sommarnatt...*

Sven-Erik Sköld

ORDENS BEGRÄNSNINGAR

*Skönaste visor
om sommaren*

*var inte
som när den kom!*

*Och ljuvaste dikter
om blommorna*

*var inte
deras blom!*

*Hur vågorna
slår mot stranden*

*i guld
när solen går ner*

*vet bara den
som står där*

*och hör..!
och ser..!*

Sven-Erik Sköld